

Molt Il·lustre Sr. Síndic General, i Molt Il·lustre Sra.
Subsíndica,
Molt Il·lustres Sres./s Conselleres i Conselleres Generals,
Molt Il·lustre Sr. Cap de Govern,
Molts Il·lustres Srs. Ministres, membres del Govern,
Molt Il·lustres membres del Tribunal Constitucional i del
Consell Superior de la Justícia,
Molt il·lustres Representants personals dels Coprínceps,
Honorables Srs. Cònsols,
Excel·lentíssim Cos diplomàtic acreditat en el Principat
d'Andorra, Autoritats,
Estimats Rectors de les Valls d'Andorra,
Senyores i Senyors,

En seguir les petjades de tants bisbes d'Urgell em presento amb respecte i devoció, davant d'aquest Consell General, òrgan representatiu de la sobirania popular i hereu del Consell de la Terra, primera assemblea representativa no només de les Valls d'Andorra sinó també de bona part de la nostra Europa, i ho faig per tal d'observar l'acte de jurament de l'exercici de les funcions de Copríncep d'acord amb la Constitució del Principat d'Andorra.

Aquest servidor vostre és hereu i continuador d'una llarga tradició. La tradició apostòlica, la qual des del segle VI ha donat a l'antic comtat d'Urgell una cadena ininterrompuda de bisbes dedicats a anunciar l'Evangeli i confirmar en la fe: des del bisbe Sant Just, passant pels bisbes Sants Ot i Ermengol i fins als nostres dies, que

han lliurat la seva vida a servir el poble cristià i comunicar la bellesa i la joia de conèixer Jesucrist.

Les diferents circumstàncies històriques portaren als bisbes d'Urgell a esdevenir, ja des del segle XII, Senyors de les Valls d'Andorra i, més tard, a partir dels Pariatges amb el Comte de Foix, Co-senyors i Coprínceps. Es va anar forjant així un vincle intens i particular amb el poble andorrà. Una llarga història, en la que els bisbes d'Urgell han prestat un servei de país, en moments decisius, en favor de la independència i el desenvolupament social, econòmic i institucional del poble andorrà.

El nostre poble andorrà, per decisió lliure i sobirana, a través d'un procés constituent, aprovà pel referèndum de 14 de març de 1993 la Constitució del Principat d'Andorra, on expressa en l'art. 1,4 que el règim polític d'Andorra és el Coprincipat parlamentari.

D'acord amb aquesta voluntat sobirana, que va fer seu el pacte assolit entre els representants del poble i els Coprínceps, la Constitució va establir, en el seu art. 43, que el Bisbe d'Urgell i el president de la República Francesa són, conjuntament i indivisa, el Cap d'Estat, i n'assumeixen la representació més alta. I va atorgar als Coprínceps la missió de ser el símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència i del manteniment de l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns.

Aquesta decisió constitucional, pel que fa al Bisbe d'Urgell, fou refermada posteriorment en l'Acord de 17 de març de 2008 entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu. I va establir també en l'Art. IV que, en el marc de la Constitució del Principat d'Andorra, aquest reconeix a l'Església el dret d'exercir la seva missió apostòlica i li garanteix el lliure i públic exercici de les activitats que li siguin pròpies.

I en aquest marc, em plau recordar el discurs del Papa Pau VI que adreçà a una delegació de membres del Consell General presidida pel Síndic General, Sr. Estanislau Sangrà i Font, el 5 de juliol de 1978. En aquella audiència, el Sant Pare es referí a Andorra com un "miracle" per la seva secular existència i es dirigí als representants del poble andorrà "amb particular afecte" destacant la llarga trajectòria històrica entre Andorra i la Seu Apostòlica *feliçment encoratjada per una edificant harmonia entre la vida religiosa i la vida civil donant com a fruit una comunitat humana autènticament acollidora per a tots.*

El principi de dret internacional i civil que glosa: *Pacta sunt servanda* expressa com els subjectes de dret internacional volen garantir i complir de bon grat els tractats internacionals o consuetudinaris, com ens ho recorda la Convenció de Viena sobre el Drets dels tractats de l'any 1963.

Amb aquest esperit de manteniment i de garantia per la nostra església d'Urgell i, en conseqüència, també per al Principat

d'Andorra, subjecte de dret internacional, exerciré el ministeri confiat sent el Bisbe d'Urgell i el Copríncep episcopal d'Andorra.

Assumeixo la missió constitucional de Copríncep que m'ha estat assignada amb consideració i conscient de l'alta responsabilitat que comporta per tot el poble andorrà. Em poso al servei d'un poble amb unes arrels culturals profundes, amb una sòlida identitat col·lectiva, amb una gran ambició de pau i prosperitat i com diu l'himne nacional *creient i lliure onze segles, creient i lliure vull ser*.

Un poble que expressa la ferma voluntat de garantir l'exercici dels drets fonamentals de la persona, de perseverar en la promoció dels valors de la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social, de mantenir i enfortir les relacions diplomàtiques amb altres subjectes de dret internacional, i especialment amb els països veïns, sobre la base del respecte mutu, de la convivència i de la pau, i contribuir al bon enteniment de tots els pobles i nacions, tant necessari en els nostres dies.

Un poble que estima i vol ser fidel, a les seves arrels, amarades de valors cristians per a la construcció d'una societat més justa i que ajuda en la promoció del bé comú, un poble que estima a les seves institucions, a les seves tradicions i a la seva llengua, en un context sociocultural plural i divers, amb una multiplicitat d'orígens, llengües, cultures i religions. Aquest precisament és el nostre atractiu, espai d'oportunitats, de progrés, de benestar i de cohesió social, de país; resultat de la voluntat d'acollida i d'hospitalitat.

El jurament de l'exercici de les funcions de Copríncep episcopal segons la Constitució del d'Andorra és un acte ple de simbolisme i significat, tant des del punt de vista polític com espiritual. Aquest gest reflecteix un equilibri entre la tradició històrica i els valors democràtics contemporanis.

Aquesta figura constitucional combina la seva identitat com a autoritat religiosa-espiritual amb una funció institucional-política dins d'un Estat sobirà, un Estat de dret. Aquesta dualitat el converteix en un pont entre dues realitats: l'Estat i l'Església, el que en dret civil diríem el dret públic eclesiàstic.

Em comprometo públicament a respectar i defensar els valors democràtics del Principat d'Andorra: la llibertat, la igualtat, el pluralisme i la separació de poders. Un acte de **fidelitat creativa**, ja que el Copríncep episcopal es manté fidel a la seva missió eclesial, però accepta plenament les regles d'un Estat modern, plural i aconfessional tot respectant, com ens recordava el Concili Vaticà II en la Constitució pastoral *Gaudium et Spes*, els principis de sana cooperació i que més tard anomenaríem la laïcitat positiva.

Aquesta sana col·laboració no és limita solament a la coordinació de les respectives funcions en bé de les persones, sinó que obre horitzons nous per al diàleg, per enriquir mútuament els sistemes jurídics i perquè no, una oportunitat d'evangelitzar.

Aquest gest és coherent amb el concepte de **laïcitat positiva**: no suprimeix el fet religiós en l'espai públic, sinó que l'integra en un marc institucional basat en el respecte i la neutralitat positiva. La figura del Copríncep episcopal és un símbol viu de la possibilitat de convivència entre tradició i pluralitat respectuosa. El gest del bisbe no només té un valor jurídic, sinó també un missatge per a la societat andorrana: totes les creences i conviccions poden conviure dins un sistema democràtic. És una invitació a l'harmonia, al diàleg i a la construcció d'un país on ningú no se senti exclòs per motius de fe o absència de fe.

L'evolució institucional sense trencar amb les arrels històriques és una expressió de compromís amb la democràcia i amb la dignitat de totes les persones. En definitiva, és una manifestació clara que tradició i modernitat es conjuguen per fer un servei al país i al seu poble, a la seva gent.

El pluralisme de la nostra societat és una gran riquesa humana i dota al Principat d'un dinamisme cultural, econòmic i social. Com digué l'estimat Papa Francesc, *una sana apertura mai atempta contra la identitat, sinó que, en enriquir-se amb elements d'altres llocs, integra les novetats a la seva manera, fent néixer una nova síntesi que beneficia a tots. Perquè la pròpia identitat cultural s'arrela i enriqueix amb el diàleg amb els diferents*. El món creix i s'omple de nova bellesa gràcies a les successives síntesis que es produeixen entre cultures obertes.

El Principat d'Andorra, com ens mostren cada dia la seva ciutadania i les seves institucions, se sent interpel·lat i solidari dels

sofriments de molts pobles. Per això, vol contribuir cada dia més, en el marc de les seves possibilitats, a la promoció de la justícia i la pau en el món enmig de tantes desigualtats. Així mateix, destaco i agreixo el camí traçat dels meus predecessors, Monsenyor Joan-Enric Vives i Sicília i Monsenyor Joan Martí i Alanís, i de tots els bisbes d'Urgell.

D'acord amb el marc constitucional del nostre Principat i amb respecte pel poble andorrà, caminarem junts des de la proximitat respectuosa, l'escolta i el diàleg, amb la voluntat plena de col·laboració amb les institucions del nostre Principat d'Andorra.

Un Cap d'Estat que és únic i indivisible, *simul et comuniter*, amb el copríncep francès, signe d'unitat, de fraternitat i de pau. Aquesta és la nostra tradició institucional, conjunta i indivisa.

Poble andorrà disposeu del vostre copríncep episcopal perquè tingueu vida i molts anys puguem construir un país amb profunds vincles de fraternitat i de servei a la veritat i al bé, com ens deia el Papa Lleó XIV en la trobada del jubileu dels governants del passat 21 de juny, i sempre en el marc d'una cultura de diàleg i de retrobament.

Per construir units una societat on l'activitat econòmica serveixi a la dignitat de la persona humana, i aquesta pugui trobar la noblesa de viure en el nostre País. On l'atenció a la gent gran, els joves, els infants, i la promoció dels més fràgils, malalts, caiguts o vulnerables, sigui la nostra prioritat de servei. On la família,

cridada a educar en l'amor i el respecte, sigui afavorida com a cèl·lula bàsica de la nostra societat. On la nostra germana mare Terra, diria Sant Francesc d'Assís, sigui un do preciós del qual tenir extrema cura, compartir responsablement i preservar per al bé de tota la Creació.

Finalment, imploro el nostre lema *virtus unita fortior*, per créixer com a País, i servir Andorra amb unitat i comunió, que ens farà més forts i més plens de pau.

Permeteu-me que conclogui les meves paraules citant el Papa Lleó XIV en el dia de l'inici del seu Pontificat: "Ajudeu-nos també vosaltres, a construir ponts mitjançant el diàleg, mitjançant la trobada. Units tots per ser un únic poble sempre amb pau".

Que Déu m'hi ajudi! I que la nostra Patrona, Mare de Déu de Meritxell, segueixi vetllant i protegint el Poble andorrà!

Visca Andorra!